

Četvrtak, 17. 03. 2011.g.

Danas sam prvi puta prisustvovao vjeronauku za odrasle. Naš mladi svećenik i kapelan Davor potrudio se i pripremio tokom korizmenog vremena druženje nas vjernika,

razmatranje o svetoj misi i čitanje i razmatranje

BOŽJE

RIJEČI,

iz Evanđelja koje će se čitati predstojećü nedjelju.

Svaki četvrtak u 19.00 sati. A u tom druženju s njim i Gospodinom učestvovali smo i mi okupljeni vjernici. Sa iznošenjem svojih osjećaja i doživljaja po pročitanoj Božjoj riječi i sa svojim molitvama koje se nam nadošle po meditaciji o pročitanoj dijelu Evanđelja.

A čitali smo dio iz Matejevog Evanđelja o PREOBRAŽENJU GOSPODINOVOM, Mt 17,1-9.

"¹Nakon šest dana uze Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana, brata njegova, te ih povede na goru visoku, u osamu, ²i preobrazi se pred njima. I zasja mu lice kao sunce, a haljine mu postadoše bijele kao svjetlost.

³I gle: ukazaše im se

Mojsije i Ilija te razgovarahu s njime.

4

A Petar prihvati i reče Isusu: "Gospodine, dobro nam je ovdje biti. Ako hoćeš, načinit ću ovdje tri sjenice, tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliji jednu."

5

Dok je on još govorio, gle, svijetao ih oblak zasjeni, a glas iz oblaka govoraše: "Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina! Slušajte ga!"

6

Čuvši glas, učenici padoše s licem na zemlju i silno se prestrašiše.

7

Pristupi k njima Isus, dotakne ih i reče: "Ustanite, ne bojte se!"

8

Podigoše oči, ali ne vidješe nikoga doli Isusa sama.

9

Dok su silazi s gore, zapovjedi im Isus: "Nikomu ne kazujte viđenje dok Sin Čovječji od mrtvih ne uskrsne."

Nakon što nam je kapelan Davor podijelio na papiru napisano i sam pročitao ovaj dio Evandjelja, zatražio je od nas da sada u sebi još jedanput to pročitamo i da si podcrtamo onaj dio koji nas je najviše dojmio. Neka riječ, rečenica. I da svatko od nas, tko hoće i osjeti potrebu, na glas pročitaj taj dio koji ga je dojmio. I nekoliko je ljudi pročitao dijelove koji su ih najviše dojmili, a i sam kapelan.

Ja sam odmah na početku toga našeg zajedničko druženja osjetio, u onoj prekrasnoj kapeli u Karitasovom domu, neki posebni osjećaj u trbuhu, u nutrini. Neku posebnu snagu. A prilikom tog čitanja sav sam se unio u taj doživljaj preobraženja. Kao da sam na nekom filmu. I kada je kapelan rekao da iznesemo ono što nas je najviše dojmilo, probao sam naći neku rečenicu ili riječ koja me najviše dojmila. No, nisam nailazio na ništa posebno.

To nije značilo da nisam ništa osjetio. **O, baš suprotno!** U doživljaju te pročitane BOŽJE RIJEČI

zamišljanju što se to tamo dogodilo,

PREPLAVIO

ME

OSJEĆAJ

VELIČINE

I

SNAGE

TO

DOGAĐAJA.

S JEDNE STRANE, FASCINIRALA ME PRISUTNOST JEDNOGA BOGA, TROJEDINOGA B
OGA,
MEĐU
TIM
LJUDIMA.
NJEGA,
KOJI
JE
I
ONDA
I
DANAS
NEIZMJERAN,
NEDOKUČIV,
KOJI
JE
STVORIO
CIJELI
SVEMIR
I
NJIME
VLADA
NEVIDLJIVIM
SILAMA.
ON,
KOJI
JE
SVE,
SPUSTIO
SE
MEĐU
OBIČNE
LJUDE.
PA
KOJA
JE
TO
TAJNA
BOŽJEG
PLANA

ZA
SVE
NAS!
ON,
SVEMOGUĆI
BOG,
UDOSTOJAO
SE
TAMO
OBJAVITI
OBIČNIM
LJUDIMA,
S
NJIMA
RAZGOVARATI.

OD TOGA ME I SADA HVATA STRAH BOŽJI.

S DRUGE STRANE, FASCINIRALO ME TO DA SE TAJ I TAKAV BOG TOLIKO PONIZIO
DA
JE
POSTAO
KAO
I

SVI
LJUDI,
OSIM
GRIJEHOM,
DA
JE
SVIMA
HTIO
BITI
SLUGA.
ON,
BOG.
I
ZBOG
ČEGA?
DA
NAS
SPASI.
ON
BOG,
SPAŠAVA
NAS
OBIČNE
SMRTNIKE
I
GRJEŠNIKE.
NEDOKUČIVI
BOŽJI
PLAN.

Pa kako Mu mi to vraćamo? Pa što bi mnogi od nas dali da možemo malo biti bogovi. I mislim,
i
čak
sam
siguran,

da
se
nitko
od
nas
ne
bi
spustio
tako
nisko,
za
naše
ljudsko
poimanje,
i
izjednačio
se
sa
onim
najsiromašnijim
i
najmanjim
ljudima
u
tadašnjem
društvu a i današnjem.

A On nam je tamo pokazao svoju slavu, pokazao je i Iliju i Mojsija, s njima je razgovarao, a i
NJEHOV OTAC I DUH SVETI SU TAMO BILI PRISU
TNI.

Ne znam, ja mislim da bih, da mi se to sada dogodi, propao u zemlju od straha i srama.

Prekrasni trenuci na tom našem druženju. Jedva čekam idući četvrtak da se opet okupimo.

**A TI GOSPODINE, NEMOJ NAS NAPUSTITI, BUDI STALNO S NAMA KAO U SVOJEM PR
EOBRAŽENJU.**

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.